

Statsminister Jan P. Syse
Troms Høyre, Harstad
Søndag 19. november 1989

Med forbehold om endringer
SPERRET til 19.11. kl.1300

Oppsummering etter finansdebatten.

Finansdebatten bragte budsjettbehandlingen nærmere en avklaring. Skatteopplegget er på plass - i samsvar med Regjeringens forslag. Det er første gang på 4 år. Når det gjelder utgiftssiden, er det fortsatt en del uavklarte spørsmål, men viljen til å finne frem til helhetlige løsninger til sist ble meget sterkt understreket, og sterkere og med mer positiv betoning enn tidligere i uken.

Etter å ha fulgt avslutningen av finansdebatten - som ble lite tilspisset - er det liten grunn til å trekke frem ord som "kaos", "sjanseseilas" eller "betydelig usikkerhet". Jeg kan nesten ikke huske en mildere bris i en finansdebatt enn avslutningen av årets debatt. Og det udramatiske ved situasjonen - inkludert et mistillitsforslag mot Regjeringen! - bar ¹oså presselosjen bud om: Den var nærmest tom under siste del av finansdebatten og under avstemningene.

La det imidlertid være klart at jeg ikke legger mer i Ap's og FrP's stemmegivning om mistillitsforslaget enn det partiene selv uttrykte i sine begrunnelser.

Regjeringen og regjeringspartiene i Stortinget vil nå arbeide målbevisst frem til salderingen for å finne flertallsløsninger i komiteene og ved salderingen

slik at vi kan sikre at rammen på utgiftssiden blir opprettholdt. Nesten alle Stortingets partier har gjennom finansdebatten erkjent den realøkonomiske virkelighet vi står overfor. Renteutviklingen fra Norges Bank onsdag understreket dette ytterligere. Et budsjett som eventuelt ville ende med høyere utgiftsvekst^{vi} være et negativt signal og forsinke en helt nødvendig omstillingsprosess.

Regjeringen har ikke lagt inn - og kan på bakgrunn av den faktiske økonomiske situasjon ikke legge inn - prutningsmonn i sitt budsjettforslag. Vi har ikke foreslått innstramminger på 3,1 milliarder kroner i håp om å sitte igjen med 2,5 eller 2 milliarder når det hele er over. Det målet vi har satt oss er det som ligger i budsjettet, og som vi mener er realistisk og nødvendig. Det er ikke rom i økonomien for et statsbudsjett med større underskudd. Ingen kan gå utenfor rammene uten å gjøre skade på økonomien.

Ingen må heller tro at dette er et kortsiktig problem. Norge har reelt 140 000 arbeidsledige. Og landet har altfor svak vekst i økonomien til å skape nok nye arbeidsplasser. Den offentlige andel av nasjonalinntekten er for stor til å rydde plass for nødvendig vekst i produksjonslivet. Samtidig brukes oljeformuen opp i et altfor høyt tempo.

Denne utviklingen må vi snu. Budsjettbehandlingen kan ikke bare dreie seg om hvordan offentlige oppgaver skal tilgodesees med større bevilgninger. Den må dreie seg om hele økonomien, om arbeidsvilkårene for næringslivet, og om hva folk har igjen for arbeidsinnsatsen. I årene fremover må vi få bedre balanse i statsbudsjettene, og gjøre Norge mer uavhengig av oljeinntektene.